

Til lovforslag nr. L 41. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 24. januar 1990

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove m.v.

(Klageafkortning)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af skatteministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets vedtagelse. Mindretallet er tilhænger af, at klagesystemet strømlines og afkortes. Der er ingen saglig grund til, at skattesystemet har væsentlig flere klageinstanser, end det er kendt alle andre steder. Mindretallet er ligeledes indforstået med, at skatteministeren kan lade en række afgørelser træffe decentralt.

En del af lovforslaget indeholder en styrkelse af skatteministerens beføjelser. Der har efter mindretallets opfattelse været adskillige problemer med skatteministerens anvendelse af hidtidige beføjelser, herunder beføjelser til at træffe beslutning om anke af skattesager efter afgørelser i Landsskatteretten og i Landsretten. Skatteministerens således meget ideologisk betingede anvendelse af beføjelser gør det betænkeligt for mindretallet at medvirke til at overføre yderligere beføjelser til ministeren.

Den foreslåede ændring af klagesystemet er ikke nogen lettelse for den enkelte skatteyder, blot en ændring, der gør det lettere at udfærdige en bekendtgørelse. Mindretallet havde fore-

trukket, at afgørelsesbeføjelse og klagevej kunne fremgå direkte af de enkelte berørte love.

Et *andet mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Fremskridtspartiets og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal inden for dette mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) er betænkelig ved, at de almindelige skatteborgere i så stort omfang, som tilfældet er, skal betale for, at folk kan få behandlet klagesager, uden at der er nogen som helst sikkerhed for, at den højere instans træffer en rigtigere afgørelse end underinstansen. Fremskridtspartiet ønsker derfor, at de nævnte klagesystemers omfang fortyndes.

Da det foreliggende lovforslag trækker i retning heraf, indstiller Fremskridtspartiet lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Men Fremskridtspartiet ser gerne:

1) Yderligere formindskelse af klagebeføjelser på andre skatteyderes bekostning, f.eks. således at al klageadgang ændres til omgørelsesret for rejseinspektører overensstemmende med det system, som Fremskridtspartiet lancerede i sit forslag om sociale sikringsvagter (se f.eks. Fremskridtspartiets betækningsbidrag i Socialudvalgets betænkning afgivet den 6. februar 1976 over forslag til folketingsbeslutning om grundlaget for tildeling af indkomstafhæn-